

Tomas Sjödin
Lyden af stilhed
250 sider
Kristeligt Dagblads forlag

En dejlig bog, alene farverne, omslaget, træerne, den lille fugl, det giver tid til ro og eftertænksomhed.

Bogen giver et godt afsæt og nogle gode redskaber til at opleve livet mere intenst. Bønnen er et godt redskab. Det er stilheden og ophævelse af tidens gang også, fortæller den.

En af stilhedens store gaver er, at den gør os opmærksomme på, hvor vi er.

Sådan hedder det i bogen, som fortsætter med, at forfatteren langs med årene bliver mere og mere optaget af særlige steder.

F.eks.

Selv om han ikke har boet et sted i 40 år, så er det lige nøjagtigt dér, han føler sig hjemme.

Navne på lokaliteter, veje og særlige steder sætter sig fast på det inde kort som nåle og *bliver til vejskilte på livsrejsen*

, som det hedder.

Der sker noget, når man kommer derhen, hvor man kendte livet for masser af år tilbage, noget velkendt hvor tjeneren siger "godt valg" på den velkendte restaurant, uanset hvad man vælger.

Der er, skriver forfatteren, noget nærmest liturgisk over gentagelsens vane, opdager han også på en tur til en lille by i Italien, hvor han ved et bestemt bord på Bar Centrale giver sig til at skrive.

Roen, trygheden, gentagelsen, stilheden, den er mere også for nærværende anmelder til at få fat på efter læsningen af bogen her.

Den tager udgangspunkt i en rejse, som forfatteren foretog gennem Wyoming i USA, hvor han opdagede værdien af de stille stunder i en hverdag, der ellers er præget af livlig snak med mennesker.

Som bogens bagside fortæller, så er stilheden ikke et mål i sig selv. Den er derimod en

forudsætning for et spirende, indre liv og for at lytte efter det, man i virkeligheden længes efter at høre.

Om kunsten at værne om det indre livs stilhed i en fragmenteret tid.

Bogen har en fremragende mission, nemlig at hjælpe læseren med finde ind til den autentiske væren og lægger op til, at meningen med livet måske findes i stilheden, og at det er her, den guddommelige kraft ligger og ikke i store, eksistentielle spørgsmål eller i universet og slet ikke i en støjende verden, hvor vi ganske vist har haft stor fremgang, men hvor ingen ved, hvor det ender.

Og til de, der har brug for et hurtigt fiks, så fortæller bogen, at det er blevet undersøgt, i hvilke miljøer, man falder mest til ro. Og det er altså ved et **vandhul på en savanne**.

Så afsted det går. Savanner er der ikke mange af i Danmark, men måske et vandhul i skoven kan gøre det.

Bogen fortæller også det, vi godt ved i forvejen, nemlig at vi med mobiltelefoner og air ins lytter for lidt til fuglenes sang og naturens kræfter. Men det er rart at blive mindet om i en bog, der tydeligvis sætter stilhed, bøn, enkelhed og hjertets renhed allerforrest i livet.

En letlæst bog med uhyre vigtige budskaber.